

CVIRIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 6(263) 20 iunie 2013

DUMINCA MARE - POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Credincioșii ortodocși prăznuiesc, duminică, la 50 de zile după Înviere, Rusaliile, marcând ziua în care Duhul Sfânt a pogorât peste adunarea Apostolilor, în chip de limbi de foc, iar aceștia au început să propovăduiască.

Deși Duhul Sfânt a fost prezent în creație încă de la început, El a coborât în lume în mod deplin pentru a o sfinți numai după biruirea morții și întoarcerea la Tatăl a lui Hristos. Numai atunci Dumnezeu Duhul Sfânt a putut coborî peste firea umană curățată de păcate și răscumpărată și s-a sălășluit în cei care l-au primit pe Hristos.

Din punct de vedere al credinței ortodoxe, la Cincizecime, prin pogorârea Duhului Sfânt a apărut un Organism cu totul nou, un Așezământ divino-uman, Biserica. Cu alte cuvinte, coborârea peste Apostoli a Duhului, darurile și harismele primite de ei, predica și botezul primilor trei mii de oameni constituie întemeierea Bisericii creștine, atât ca o comunitate a credincioșilor, cât și ca instituție. Biserica nu este, deci, numai o grupare umană asociată prin aceeași credință în Dumnezeu și nici numai o instituție îngrădită prin dogme și legi. Ea este o comuniune a oamenilor în Dumnezeu și cu Dumnezeu și îl poartă în sine pe Duhul Sfânt. Unii Sfinți Părinți au numit Biserica lui Hristos "Duhul Sfânt trăind în omenire".

Rolul Duhului Sfânt este de a-l face activ pe Hristos în noi, prin har. El transformă creștinii din oameni trupești în oameni duhovnicești, sfințește și dăruiește comuniunea cu Dumnezeu. Astfel, se zidește Biserica - Trupul mistic al lui Hristos. Împărtășindu-se cu Tainele Bisericii, sfințite de harul Duhului Sfânt, creștinii se constituie într-o comunitate prin comuniune - Biserica lui Hristos.

Importanța deosebită a sărbătorii constă în faptul că ajută la înțelegerea noțiunii de Biserică - unul dintre

imperativele majore ale vieții contemporane. Criza prin care trece Biserica și omenirea în ziua de astăzi se datorează în mare măsură faptului că nu se cunoaște și nu se ține seamă de esența Bisericii, de ceea ce este Biserica în sine. Sub denumirea de Biserică se înțelege locul

bisericesc, parohia, comunitatea credincioșilor, clerul, instituția. Biserica le cuprinde pe toate acestea, dar ea este mai mult decât atât: este Trupul lui Hristos în care sălășluiește Duhul Sfânt.

Împreună cu Paștele, Pogorârea Duhului Sfânt este cea mai veche sărbătoare creștină, fiind prăznuită încă de pe vremea Apostolilor. Despre ea amintesc și Sfântul Irineu (202), Tertulian, Origen, Canonul 20 al Sinodului I ecumenic (325) ș.a. Până către sfârșitul secolului al IV-lea și începutul secolului al V-lea, Cincizecimea era sărbătorită împreună cu Înălțarea Domnului. După aceasta, Înălțarea a fost mutată la 40 de zile de la Paște, Cincizecimea devenind sărbătoare de sine stătătoare.

În vechime, de Cincizecime se făcea botezul catehumenilor, erau interzise jocurile din circuri, spectacolele păgâne etc. Astăzi, în biserici se aduc ramuri de tei sau de nuc care se sfințesc și se împart credincioșilor, simbol al limbilor de foc coborâte peste Apostoli și putere a Duhului Sfânt. Potrivit tradiției creștine, ierarhii bisericești sunt moștenitorii și transmițătorii acestui har apostolic din generație în generație. Se spune că, în ziua Pogorârii Sfântului Duh, Petru, cel mai în vârstă dintre Apostoli, a ținut o cuvântare, în urma căreia s-au convertit la credința creștină 3.000 de suflete. Aceștia au alcătuit prima Biserică creștină la Ierusalim, numită și Maica tuturor Bisericilor.

Căpătând puterea de a vorbi în limbi străine, ucenicii au început să facă cunoscută învățătura Mântuitorului către neamuri, spre mirarea multor oameni aflați în Ierusalim, deoarece ei erau știuți ca fiind evrei simpli, în nici un caz preocupați de învățarea limbilor străine.

Biserica spune că toți creștinii primesc darul Sfântului Duh odată cu botezul. Astfel, aceștia devin purtători de Duh, iar trupul lor devine - cum spunea Sfântul Pavel - "templul Sfântului Duh" (I Cor. 6, 19).

*Către protopopi, stareți de mănăstiri și parohii
bisericești din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a
Întregii Moldove*

CIRCULARA

În vederea concretizării activității constructorilor, arhitecților, restauratorilor și pictorilor bisericești din cuprinsul Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove, și legitimării procedurilor de inițiere ale măsurilor de construcție, reconstrucție și reparație de toate tipurile, și ca urmare a circularei nr. 1 emisă în februarie 2013, în temeiul Regulamentului de funcționare al Departamentului Mitropolitan Arhitectură, Restaurare și Pictură Bisericească, discutat și aprobat la 26 martie 2013, binecuvântăm:

1. Parohii bisericești, unde sunt efectuate sau se preconizează realizarea măsurilor de construcție, reparație, consolidare, restaurare, pictare ș.a. tipuri de lucrări, sunt obligați să prezinte la Mitropolia Moldovei, Departamentul Arhitectură, Restaurare și Pictură Bisericească (prot. mitr. Manole BRIHUNET), o cerere în care să fie întemeiată și argumentată necesitatea efectuării lucrărilor, echipa de lucru și conducătorul, volumul lucrărilor și locul efectuării.

2. Protopopii vizează cererile prezentate de către parohii bisericești. În lipsa avizului pozitiv al protopopilor Departamentul nu va examina nici o cerere.

3. După examinarea cererii la Departamentul Arhitectură, se va întocmi un contract de lucru între părți, Beneficiar și Executor, avizat de Departament, în care va fi fixat volumul și termenele de lucru, lucrările preconizate, se va selecta și întări echipa de lucru condusă de un responsabil autorizat, cu certificat de profesionalism eliberat de administrația mitropolitană (Departamentul).

4. Lucrările finalizate vor fi recepționate de o comisie specială constituită dintr-un reprezentant al Beneficiarului (parohul bisericii), protopopul și 1-3 reprezentanți ai Departamentului.

5. Rezultatele lucrării comisiei vor fi prezentate administrației mitropolitane.
6. Documentele solicitate (cererea, contract pentru efectuarea lucrărilor, copia legitimației de profesionalism etc.) sunt perfectate în trei exemplare, și se prezintă împreună cu versiunea electronică a documentelor la Departamentul Arhitectură, Restaurare și Pictură Bisericească.

7. Termenul limită de prezentare a documentelor solicitate - 18 iulie 2013.
+VLADIMIR
MITROPOLITUL CHIȘINĂULUI ȘI AL ÎNTREGII MOLDOVE
Responsabil: Președintele Departamentului Arhitectură, Restaurare și Pictură Bisericească, prot. mitr. Manole BRIHUNET, tel.: 069924015, Email: patrimoniubisericesc@mail.ru

Biserica rămâne a fi instituția care se bucură de încrederea celor mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova

Un recent studiu IMAS arată că Biserica rămâne a fi instituția care se bucură de încrederea celor mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova - 71 %.

Pe locul doi în top se află mass-media, cu 54%, urmată de Primărie, cu 45%, după care urmează alte instituții publice și statale.

Precizăm că sondajul a fost realizat de Institutul de Marketing și Sondaje IMAS-INC Chișinău, la comanda agenției de știri Infor Prim Neo. Sondajul a fost efectuat între 10 și 26 mai 2013, pe un eșantion reprezentativ de 1143 persoane, cu marja de eroare de +/-3%.

Rezultatele chestionării populației vin să confirme încă o dată direcția socio-spirituală fermă a Bisericii și prioritatea pe care o acordă aceasta persoanei și comunității, indiferent de fluctuațiile din alte sfere ale vieții publice autohtone.

Ședința extraordinară a Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova

17 mai. În dimineața zilei, Arhierii Bisericii Ortodoxe din Moldova s-au întrunit într-o ședință extraordinară a Sinodului, prezidată de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, pentru a discuta una dintre cele mai stringente probleme care preocupă opinia publică autohtonă la moment - Legea anti-discriminare și efectele ei.

În această ordine de idei, s-a dat o atenție sporită tentativei de organizare a unei parade gay în capitală la data de 19 mai a.c., și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă Mitropolia Moldovei pentru stoparea acestui eveniment vicios.

Astfel, Sinodul a hotărât în unanimitate desfășurarea unei acțiuni pașnice de protest în dimineața zilei de Duminică în Scurul Catedralei Mitropolitane, cu participarea clerului și a credincioșilor din cuprinsul întregii țări, pentru manifestarea nemulțumirii referitor la inițiativa comunității LGBT Moldova de a organiza evenimente publice cu participarea minorităților sexuale, precum și citirea unei adresări către Președintele Republicii Moldova, Președintele Interimar al Parlamentului și Prim-Ministrul Interimar, cu cerința de modificare a Legii anti-discriminare.

După întrunire, Vlădica Vladimir a discutat cu credincioșii adunați în curtea Palatului Mitropolitan, asigurându-i că Direcția Mitropolitană va lupta hotărât și în continuare pentru apărarea drepturilor majorității creștin-ortodoxe și pentru a nu permite profanarea valorilor moral-spirituale multiseculare, reprezentative pentru noi ca neam și parte componentă a Creștinătății Drept-Măritoare.

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

18 iunie

În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență protopopii din cuprinsul Eparhiei de Centru.

16 iunie

În Duminica a VII-a după Paști, ÎPS Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

13 iunie

De praznicul Înălțării la Cer a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ÎPS Mitropolit Vladimir, dimpreună cu un sobor de slujitori, a oficiat Sfânta Liturghie la biserica „Înălțarea Domnului” din s. Colencăuți, regiunea Cernăuți, satul de baștină al mitropolitului.

12 iunie

În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir i-a primit la Reședința Mitropolitană pe Prot. mitr. Manole Brihuneț însoțit de ctitorul bisericii “Sf. Irh. Nicolae” din Mileștii Mici, dl Nicolae Patrașcu, director general la SA Restaurantul Casa Nunții “Noroc” din orașul Chișinău.

11 iunie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sf. Liturghie la biserica din s. Rpașila raionul Florești, cu ocazia renovării bisericii cu hramul “Sfânta Treime” din localitate.

9 iunie

În această duminică, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala “Nașterea Domnului”.

4 iunie

În dimineața zilei, un grup de colaboratori ai

Ministerului Mediului în frunte cu Domnul Ministru

Gheorghe Șalaru, au fost primiți în audiență de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, cu ocazia aniversării a 45 de ani de la întemeierea Autorității Publice Centrale de Mediu. În aceeași zi, Întâistătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a primit audiență pe Excelența Sa Dl Oren David, Ambasador al Israelului în RM.

29 mai

ÎPS Vladimir a participat la ședințele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse care au avut loc în clădirea istorică a Sfințitului Sinod din Sanct-Petersburg, sub președinția Preafericitului Patriarh al Moscovei și al întregii Rusii Kiril.

27 mai

ÎPS Vladimir a liturghisit la mănăstirea Saharna. În aceeași zi Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu Ambasadorul Federației Ruse în țara noastră, Excelența Sa domnul Farid Muhametșin.

24 mai

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la parohia „Sf. Ierarh Nicolae” din s. Mileștii Mici, r. Ialoveni.

22 mai

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica “Sf. Irh. Nicolae” din s. Isacova, r. Orhei.

20 mai

În dimineața zilei ÎPS a primit în vizită pe protopopul de Ialoveni, prot Anatolie Stefanov împreună cu comisarul-colonel al raionului dl. Oleg Pohilă și domnul Ruslan Gaștea.

19 mai

În Duminica Femeilor Mironosițe ÎPS Vladimir a liturghisit la catedrala mitropolitană din Chișinău

AU FOST DECORAȚI

13 iunie

Prot. mitr. Ioan Bivolaru, parohul bisericii „Înălțarea Domnului” din s. Colencăuți, regiunea Cernăuți a fost decorat cu Ordinul „Sf. Binecredincios voievod Ștefan cel Mare”.

12 iunie

Dl Nicolae Patrașcu, director general la SA Restaurantul Casa Nunții “Noroc” din orașul Chișinău, a fost decorat cu Ordinul bisericesc “Ștefan cel Mare și Sfânt”, gradul I.

11 iunie

Protopopul de Florești Prot. Mitr. Ilie Munteanu a fost decorat cu Ordinul “Meritul Bisericesc” gr. II, totodată, părintele-paroh s-a învrednicit de a sluji cu Ușile Împărătești deschise până la “Tatăl nostru”, părintele Igor Robu parohul bisericii din s. Prajila, Florești a fost decorat cu Ordinul “Cuv. Paisie Velicikovski” de gr. II.

4 iunie

Pentru conștiinciozitatea și sânguința cu care muncesc pentru implementarea politicilor de mediu fiabile și salvagardarea naturii, precum și pentru sprijinul și asistența acordată proiectelor înaintate Fondului Ecologic Național de către biserici și mănăstiri care prevăd amenajarea peisagistică a terenului aferent, construcția sistemelor de canalizare și aprovizionare cu apă și amenajarea spațiilor verzi, au fost decorați: Domnul Ion Caliniuc, șef adjunct de Direcție a Inspectoratului Ecologic de Stat, s-a învrednicit de Medalia “Cuv. Paisie Velicikovski”, iar Doamnele Valentina Țapiș, Viceministru, Maria Melnic, șef de Direcție și Elena Creangă, șef al Serviciului în cadrul Fondului Ecologic Național, s-au învrednicit de Medalia “Cuv. Parascheva”.

27 mai

Arhimandrit Adrian (Baciu), stareșul mănăstirii Saharna fost decorat cu Ordinul “Meritul Bisericesc” gr. II.

23 mai

Parohul bisericii „Sf. Ierarh Nicolae” din s. Mileștii Mici, Ialoveni prot. Emanuil Brihuneț a fost decorat cu dreptul de a săvârși Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie cu Ușile Împărătești deschise până la “Tatăl nostru”

22 mai

Parohul bisericii „Sf. Ierarh Nicolae” din s. Isacova, Orhei Prot. Mitr. Serghei Brașoveanu, a fost decorat de către Întâistătorul cu Ordinul “Meritul Bisericesc” gr. II.

20 mai

Au fost decorați cu Ordinul Sf. Paisie Velicicovschi gr. II cu comisarul-colonel al raionului dl. Oleg Pohilă și cu medalia Sf. Ștefan cel Mare și Sfânt - domnul Ruslan Gaștea.

Acord de colaborare între Academia de Științe a Moldovei și Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove

Pe data de 21 mai Mănăstirea Curchi a găzduit în după amiaza zilei un eveniment de o importanță majoră atât pentru Mitropolia Moldovei, precum și pentru Academia de Științe, instituție cu care a fost semnat un acord de colaborare pe un termen de cinci ani.

Documentul a fost semnat de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir și Președintele Academiei, Domnul Gheorghe Duca.

Acest eveniment vine ca o continuitate logică a unui șir de proiecte desfășurate în comun de cele două instituții, fiind totodată și un garant al colaborării prodigioase ulterioare.

ÎPS Mitropolit Vladimir a dat o apreciere deosebită acestui eveniment, mulțumindu-i Domnului Duca personal, precum și academicienilor prezenți pentru implicarea lor activă în procesul de promovare a valorilor moral-spirituale, precum și a susținerii permanente a inițiativelor venite din partea slujitorilor Mitropoliei Moldovei.

La rândul său, Președintele Academiei a mulțumit Întâistătorului și clericilor pentru disponibilitatea, entuziasmul și dăruirea lor, arătându-se optimist în ceea

ce privește rezultatele colaborării stabilite în incinta istoriceii mănăstiri Curchi.

După semnarea acordului au avut loc discuții referitoare la activitățile ce urmează a fi desfășurate în viitorul apropiat.

Adunarea ordinară a preoților din protopopiatul Hîncești

Cu binecuvântarea Preasfințitului PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni, marți 28 mai, în Biserica “Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din localitatea Drăgușeni, a avut loc adunarea ordinară a protopopiatului Hîncești. Adunarea a demarat cu un parastas de pomenire pentru nou adormitul protoiereu Leontie FILIP, fost duhovnic al preoților din protopopiatul Hîncești. Părintele Leontie s-a stins din viață în dimineața zilei de 28 mai.

Adunarea propriu-zisă a fost prezidată de către protopopul de Hîncești protoiereu Ioan PIRĂU, care la rândul său a adus un omagiu de pomenire pentru prot. Leontie, după care a felicitat preoții care în luna mai și-au sărbătorit ziua de naștere și ziua hirotoniei în treapta de preot. Adunarea a continuat cu un discurs susținut de către protoiereul Serghei PUȘCAȘU la tema “Sfânta Scriptură. Noul Testament”.

În continuare, părintele protopop l-a prezentat pe cel mai tânăr preot al protopopiatului de Hîncești, preotul Vadim PÎNZARI, care cu binecuvântarea Preasfințitului PETRU, Episcop de Ungheni și Nisporeni, a fost numit paroh al bisericii “Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din satul Cărpineni, raionul Hîncești. La propunerea părintelui protopop, a fost luată decizia ca în fiecare duminică și la sărbători, preotul Vadim PÎNZARI, temporar să slujească în parohiile protopopiatului Hîncești.

În legătură cu decesul protoiereului Leontie FILIP, la propunerea protopopului, prot. Ioan PIRĂU, protopopiatul Hîncești a acordat un ajutor financiar pentru înmormântare.

La sfârșitul adunării gazda, protoiereu Andrei MIRON a invitat toți preoții prezenți la adunare la o agapă frățească.

Următoarea adunare ordinară v-a avea loc la data de 27 iunie în Biserica “Sf. Ier. Nicolae” din localitatea Drăgușenii-Noi, raionul Hîncești.

<http://episcopia-ungheni.md>

Simpozion festiv la Comrat

În data de 19 mai în or. Comrat a avut loc un simpozion consacrat împlinirii a 200 ani de la înființarea eparhiei de Chișinău. La eveniment au participat clerici din eparhia de Cahul și Comrat, credincioși din protopopiatul de Comrat, oaspeți și reprezentanți ai administrației publice locale. Au fost prezentate materiale din arhivă cu referință la viața și activitatea Sfântului ierarh Serafim Ciceagov și a protoiereului de etnie găgăuză Mihail Ciachir.

Deschidea festivității a avut loc în foaierea Casei de Cultură printr-o expoziție de carte și lucrări ale ierarhului Serafim și ale părintelui Mihail. Cuvântul de început în lipsa Preasfințitului Anatolie, a fost citit de protopopul de Comrat Protoiereul Petru Cheleş. Au luat cuvânt bașcanul autonomiei găgăuze domnul Valeriu Feodorovici, președintele diasporei ruse din Moldova protoiereul Nicolae Florinschi, părintele Nicolae Ciobanu din satul Costești și alte personalități. Cei prezenți au avut ocazia să vizioneze un documentar despre preotul Mihail Ciachir. Au fost interpretate piese scrise de părintele Serafim. La sfârșitul programului cultural au fost prezentate două relicve, istoria cărora stă în strânsă legătură cu destinul mitropolitului Serafim. Este vorba despre icoana Sfântului Nicolae dăruită de Mitropolitul Serafim

bisericii din Costești, Ialoveni și icoana Sfântului Serafim de Sarov dăruită de același mitropolit mănăstirii din Suruceni, aceasta se află acum în Catedrala Mitropolitană din Chișinău.

Masa rotundă cu discipolii școlii-internat pentru copii cu deficiențe de auz, Cahul

Unul din obiecte, care nu demult au apărut în rândul celor propuse pentru studii la școală, este religia. Sunt încă multe lacuni metodice, care împiedică predarea optimă al acestui obiect. Îmbucurător este, când la copii apare interesul de a-L cunoaște pe Dumnezeu, de a cunoaște Biserica Lui, de a se cunoaște pe sine...Mult depinde de personalitatea preotului, la care se adresează copiii.

Elevii școlii-internat pentru copii cu deficiențe de auz s-au bucurat în anul curent de atenția preoților Catedralei "Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil" din oraș. Mult s-a străduit pentru acești elevi protoiereul Mihail Munjiu. Pe parcursul anului de învățământ părintele de mai multe ori s-a întâlnit cu copiii, povestindu-le despre Mântuitorul, despre Tainele Bisericii, despre viețile sfinților...Prima Spovedanie pentru mai mulți copii surzi la fel a fost practicată cu ajutorul părintelui. Ca un final logic al predării religiei pe parcursul întregului an s-a petrecut o masă rotundă cu elevii surzi. Așa fel de întruniri cu copiii deficienți auditiv au devenit o bună tradiție. Elevii i-au pus părintelui multe întrebări din diferite sfere ale vieții. Pe ei îi interesa totul: și de ce bisericile diferă una de alta, și pentru ce în mănăstire se construiesc mai multe biserici, și cum își educă părintele proprii copii, etc. La aceste și multe alte întrebări părintele răspundea cu multă răbdare. Apoi preotul a binecuvântat absolvenții, dând acordul pentru a se ruga despre reușita lor la examene. Părintele le-a amintit copiilor, că pot mereu să găsească o alinare la Biserică. Peste câteva zile protoiereul Mihail din nou s-a întâlnit cu elevii la careul solemn dedicat sfârșitului anului școlar. Dumnezeu a felicitat colectivul didactic, colectivul de elevi cu începutul vacanței mari, dorindu-le, ca plini de puteri, să se reîntoarcă toamna la școală. (T. Belfi)

"Bătrâneți mai fericite" în r. Briceni și r. Dondușeni

Milostiv este cel ce miluiește pe aproapele din cele ce le-a primit de la Dumnezeu, fie bani, fie țarie, fie rugăciune, fie puterea de a mângâia pe cel ce are lipsa de ea. Milostenia este valoroasă pentru cel care o dă și nu pentru cel care o primește. Însuși Hristos ne-a dat un exemplu desăvârșit de milostenie: a rădat moartea pentru noi, punându-ne tuturor pildă ca și noi să murim nu numai pentru prieteni ci și pentru dușmani când vremea o cere.

În cadrul campaniei „Bătrâneți mai fericite” membrii Centrului de Misiune Ortodoxă (OTCOM) cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove, și a PS Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, au mers cu mici daruri la azilele de bătrâni din raioanele Briceni și Dondușeni. Darurile au constat din cărți de rugăciune și produse alimentare nealterabile, iar prin bunăvoința mănăstirii Negrea bătrânii din azilurile de acolo au beneficiat de sarmale și plăcinte calde. Alături de darurile aduse ca obiective principale pot fi menționate susținerea și recunoștința adusă persoanelor în etate.

La fața locului am fost întâmpinați cu căldură sufletească de către bătrânii a căror cărunțețe ne vorbește despre greutățile care mereu le depășesc cu eroism. Conjunctura în care se afla aceștia este una de izolare și singurătate. Pășind pragul, ochii lor încep să curgă, frigul și căldura excesivă sunt tot mai greu de suportat, slăbiciunile organismului par mai evidente, nu mai există motivații, perspective; bucuriile au devenit mai mult sau mai puțin mărunte. Precum toamna se culeg roadele pământului, tot așa, la bătrânețe, omul se află pe sine fie încărcat de roade fie neroditor.

În timp ce sufletul neroditor își va trăi bătrânețea ca pe o stare de necurmată nemulțumire și revoltă, sufletul cel roditor se va bucura de viață până în ultimele ceasuri ale acesteia. Bătrânețea nu va fi niciodată o perioadă de doliu și de neîncetată cărtire pentru aceia dintre noi care vom pași neîncetat spre întâlnirea cu Dumnezeu. Avându-l pe Dumnezeu drept prieten, omul nu va simți niciodată greutatea apăsătoare a singurătății, a bolilor ori a lipsei lui de rost. Prezența noastră acolo este o bucurie pentru ei și o lecție de viață pentru fiecare dintre noi.

Pirgari Elena

"Este necesar ca oamenii să fie instruiți, că prea multă ignoranță este!"

„Încercăm să îi educăm pe copii, să îi aducem la idee că noi oamenii suntem responsabili pentru tot ce se petrece.”(Nicolae Fuștei)

Interviu matinal cu Nicolae Fuștei (Școala duminicală de pe lângă biserica Sf. Dumitru din Chișinău)

Interlocutorul de astăzi al emisiunii este directorul Școlii duminicale de pe lângă biserica Sf. Dumitru din Chișinău, Nicolae Fuștei, cu care a stat de vorbă corespondenta noastră Tamara Grejdeanu.

Nicolae Fuștei: „Ideea a fost că fiecare creștin, membru al comunității religioase trebuie să știe credința lui. Și luând în considerație că părinții singuri nu prea știu de ce cred și în cine cred, am hotărât că trebuie de pornit de la copiii mici, ca copilul să știe, de ce crede, pentru ce crede, de ce are nevoie de biserică, cum trebuie să se comporte ca să devină un creștin conștient, nu un creștin tradițional cum la noi majoritatea sunt. Așa am apucat de la mama, așa am apucat de la tata, nu, el singur trebuie să înțeleagă de ce crede, pentru a face creștini conștienți, de asta și s-a format școala duminicală.”

Europa Liberă: Dar acest lucru este o practică care vine din Occident sau cum a apărut ideea acestor școli duminicale?

Nicolae Fuștei: „Practica noastră nu vine din Occident, practica noastră vine din necesități, pentru că creștinii noștri care participă la slujbe, uneori stau și habar nu au ce are loc în biserică și ce caută ei acolo. Din convorbirea cu oamenii s-a ajuns la concluzia că este necesar ca oamenii să fie instruiți, că prea multă ignoranță este. Sunt multe superstiții, oamenii cred în ceva dar nu cred corect. Au o credință a lor, uneori, vă spun, din domeniul superstițiilor, și mai apoi e dat că așa învață biserica, și discreditează într-un fel biserica. De aceea pentru a evita astfel de lucruri s-a început lucrarea de educare.”

Europa Liberă: Dar ce învață copii care aleg să facă parte din clasa unei școli duminicale?

Nicolae Fuștei: „La noi sunt grupați copii după vârstă. Să zicem prima clasă, sunt copiii mici, chiar de la șase ani până pe la vreo opt, nouă ani. Aici ei învață lucruri elementare, rugăciunile începătoare, fac cunoștință cu istoria biblică. Apoi urmează clasa a doua, de la 9 până la 12 ani. Aici li se dau deacum niște noțiuni mai aprofundate, chiar și ce este biserica, ce este rugăciunea, ce sunt Sfintele Taine și multe noțiuni mai adânci. Apoi clasa a treia, de la 13 până la 16 ani. Aici sunt inițiați în Sfânta Scriptură. Și de acum de la 17 ani în sus studiază mai aprofundat despre credință, despre Dumnezeu, despre lume, despre biserică.”

Europa Liberă: Cine manifestă interes să ajungă și să frecventeze școala duminicală?

Nicolae Fuștei: „În fiecare an de la început de an școlar, se anunță, se scrie un anunț pe tabla de anunțuri, unde toți doritorii sunt invitați să se înscrie în lista elevilor și cine dorește acela vine. Sunt unii care mai repetă cursul, au ascultat trei ani și apoi mai vin încă. Alții vin pentru că se formează și o comunitate neformală, oamenii de acum se cunosc mai bine, se leagă și niște legături de prietenie și se simt bine. Avem teme interesante și fiecare își poate expune părerea lui, sau să pună o întrebare care îl frământă și încercăm cu toții împreună să găsim răspunsul la întrebare.”

Europa Liberă: Câtă educație oferă aceste școli, sunt axate doar pe educația moral-creștină?

Nicolae Fuștei: „Da, aceste patru clase sunt pe educația moral-creștină, dar avem o clasă unde sunt copiii inițiați în cânt, cântarea bisericească. Și acolo copii învață notele, învață a cânta, a citi note. Și acolo probabil, copiii mici primesc cunoștințe nu numai din domeniul bisericii, dar și de cultură generală.”

Europa Liberă: Dacă puteți să ne spuneți, ce ar cuprinde educația moral-creștină?

Nicolae Fuștei: „Este așa un compartiment, relațiile dintre om și Dumnezeu și relațiile dintre om și om și cum trebuie omul să se organizeze, care trebuie să fie atitudinea lui față de Dumnezeu, față de oameni și față de natură. Cred că în zilele noastre acesta este un lucru foarte important, pentru că încercăm să îi educăm pe copii, să îi aducem la idee că noi oamenii suntem responsabili pentru tot ce se petrece.”

Și în natură, pentru că dacă ceva nu e în regulă în natură, tot omul este vinovat și ca să nu se întâmple niște lucruri dezastruoase, noi trebuie să ne atârnam față de natură ca față de o gospodărie care a lăsat-o Dumnezeu ca să o gestionăm și să o păstrăm, nu să o exploatăm doar, dar să avem grijă de dânsa. Să înțeleagă că ei sunt responsabili pentru lucrurile pe care le fac și ei trebuie să o facă cu dragoste, pentru tot ce îi înconjoară.”

Sursa: Radio Europa Liberă
Tamara Crejdeanu

Seminar tematic în cadrul protopopiatului de Comrat

În data de 30 mai anul curent, cu binecuvântarea Preasfințitului Anatolie, în satul Svetlii, rn. Comrat s-au derulat lucrările unui seminar la care au fost invitați clerul din cadrul protopopiatului de Comrat. După Sfânta Liturghie, slujită de protopopul de Comrat prot.

Petre Cheleş împreună cu un sobor de preoți a avut loc un Tedeum la început a tot lucrul bun. După Tedeum în cuvântul de deschidere parohul bisericii din s. Svetlii prot. Mihail s-a prezentat cu un discurs pe tema „Organizarea școlilor duminicale”. La seminar au fost prezenți 41 de preoți. Părintele Mihail a ținut să menționeze faptul că în anul 2012, în acest sat, cu ajutorul fondului ortodox „Sf. Serafim de Sarov” a fost posibilă o deosebită lucrare cu generația tinerilor de azi. În acest context a fost posibil deschiderea centrului pentru tineri „Prosvet” de pe lângă biserică, de asemenea a unui club sportiv, a unei secții de dans și a unui cerc de croșetare. După pledoariile preoților prezenți, participanții au avut ocazia să viziteze clasele și localurile școlii duhovnicești parohiale din sat, având posibilitatea să asimileze detalii din experiența părintelui Mihail.

CALENDAR ORTODOX

Iunie - Cireșar

1 /14 V Sf. Mucenic Justin Martirul și Filosoful; Sf. Mc. Hariton și Firm.

2/15 S†) Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.

3/16 D Duminica a VII după Paști. Sf. Mucenici Luchilian cu soția și cei 4 copii: Ipatie, Paul, Dionisie și Claudie; Sf. Mc. Paula.

4 /17 L †) *Sfinții Mucenici: Zotic, Atal, Camasia și Filip de la Niculișel; Cuv. Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului.*

5/18 M Sf. Sfințit Mucenic Dorotei, Episcopul Tirului; Sf. Mucenici: Marchian, Nicandru și Leonid.

6/19 Mc Cuvioșii: Visarion și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7/20 J Sf. Sfințit Mc. Teodot; Sf. Mc. Zenaida; Cuv. Sebastiana.

8 /21 V Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat.

9/22 S Sâmbăta celor adormiți întru Domnul. Sf. Chiril al Alexandriei; Sf. 5 fecioare Mucenice: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10/23 D Duminica Mare. A Pogorării Duhului Sfânt. Sf. Sfințit Mc. Timotei, Episcopul Prasiiei; Sf. Mucenici Alexandru și Antonina.

11/24 L + *Sfinții Apostoli Vartolomeu și Varnava.*

12/25 M Cuvioșii Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13/26 Mc Sf. Mucenița Achilina; Cuv. Trifi lie, Episcopul Levcosiei.

14/27 J Sf. Prooroc Elisei; Sf. Metodie, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Iulita.

5/28 V Sf. Prooroc Amos; Sf. Mucenic Isihie; Fericiții Ieronim și Augustin.

16/29 S Sf. Tihon, Episcopul Amatundeii și Sf. Mc. Marcu, Episcopul Apoloniadei.

17/30 D Duminica tuturor Sfinților. Sf. Mucenici: Manuil, Savel și Ismail.

18/1 L *Începutul Postului Sf. Apostoli.* Sf. Mucenici: Leontie, Ipatie și Teodul.

19/2 M Sf. Apostol Iuda, ruda Domnului; Cuv. Paisie cel Mare; Sf. Mc. Zosima.

20/3 Mc Sf. Sfințit Mucenic Metodie, Episcopul Patarelor; Cuv. Calist, Patriarhul Constantinopolului.

21/4 J Sf. Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie. Duminica VI după Rusalii.

22/5 V Sf. Sfințit Mucenic Eusebie; Sf. Mucenici: Zenon, Zina și Galaction.

23/6 S Sf. Mucenița Agripina; Sf. Mc. Aristocleu preotul.

24/7 D †) Duminica tuturor Sfinților români. Nașterea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul (Sânzienele - Dragaica); †) Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.

25/8 L Sf. Mare Mucenița Fevronia; Cuvioșii Dionisie și Dometie; Cuv. Mc. Livia.

26/9 M Cuv. David din Tesalonic; Cuv. Ioan, Episcopul Gotiei.

27/10 Mc Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Ioana Mironosița.

28/11 J Aducerea moaștelor Sfinților Mucenici Chir și Ioan; Sf. Mucenic Papia. Duminica VII după Rusalii.

29/12 V (†) Sfinții marii Apostoli Sf. Petru și Sf. Pavel.

30/13 S †) *Soborul Sfinților 12 Apostoli; †) Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmneț.*

Edictul de la Mediolan și conceptul de toleranță religioasă

În anul 2013 se împlinesc 1700 de ani de la emiterea cunoscutului Edict de la Mediolan (313), pe care l-au semnat împreună cei doi împărați de atunci, Constantin cel Mare și Liciniu. Cu ocazia acestei aniversări sunt organizate manifestări festive de către Biserica Serbiei din cauza faptului că un oraș sârbesc (Niș) e considerat locul de naștere al Sfântului Constantin cel Mare.

1. Edictul de la Mediolan favoriza creștinismul și deschidea calea pentru primul stat creștin din istorie

Într-adevăr, conform părerii predominante în cercetarea istorică, Constantin cel Mare s-a născut în Naiso din Moesia Superioară, în actualul oraș Niș din Serbia, nu înainte de anul 280, probabil în 288, ca fiu al ofițerului roman Constanțiu Chlor, apoi ajuns cezar și împărat și al grecoacei Elenei din orașul Drepano din Bitinia, care a fost numit apoi de împăratul Constantin cel Mare, fiul ei, Elenopoli, în cinstea ei.

În cadrul întoarcerii progresive a lui Constantin cel Mare către creștinism până când a ajuns apărător și binefăcător al Bisericii și până la declararea creștinismului drept religie oficială a marelui Imperiu roman, adică până la întemeierea primului stat creștin din istorie, un moment important îl constituie așa-numitul Edict de la Mediolan. Ca text imperial, el a fost pus în circulație în Răsărit de Liciniu, co-împărat cu Constantin cel Mare, însă cuprindea hotărârile pe care le-au luat la Mediolan (Milano de azi) cei doi împreună împărați (în februarie 313), exprimând mai mult dorința și hotărârea lui Constantin cel Mare și mai puțin pe ale lui Liciniu de a înceta persecuțiile groaznice și nedrepte ale societății romane împotriva creștinilor și a li se permite și acestora să își manifeste liber credința și cultul lor, așa cum era valabil acest lucru pentru toți ceilalți locuitori ai Imperiului, chiar și pentru evrei.

Și ca să nu li se pară păgânilor că societatea abandonează religia străbună a majorității locuitorilor și se întoarce evident în favoarea creștinilor (care erau o minoritate) persecutați cu ură până atunci, hotărârile de la Mediolan au apărut ca unele care propun toleranță religioasă față de toți locuitorii Imperiului, astfel încât să se evite părerea că ar fi de fapt un act de bunăvoință față de creștini și astfel să crească ura celorlalți împotriva lor.

Este însă clar, conform realității istorice, că sincretismul, adică amestecul diferitelor religii în care se credea liber în Imperiul roman, amestec din care a provenit și mișcarea gnosticismului, constituie elementul distinctiv fundamental al politicii religioase a împăraților romani dinaintea lui Constantin cel Mare. Prin urmare și înainte de Edictul de la Milan a existat toleranță religioasă, care îi excludea pe nedrept doar pe creștini. Din acest motiv Edictul de la Milan nu trebuie să fie considerat ca cel care introduce principiul general al toleranței religioase, ci mai ales că el schimbă atitudinea nedreaptă avută față de creștini, în comparație cu adepții altor religii. Acest lucru se vede și din textul Edictului, pe care l-a emis Liciniu, în 15 iunie 313, după intrarea lui triumfală în Nicomidia și l-a adresat eparhului Bitiniei. Așadar, e vorba de un edict pe care Liciniu l-a emis în Nicomidia, pe baza acordului lui cu Constantin cel Mare la Mediolan. Cităm în limba română partea principală a Edictului, așa cum îl menționează istoricul Eusebiu de Cezareea, după traducerea lui după originalul latin:

Când eu, împăratul Constantin și eu, împăratul Liciniu, am avut fericirea să ne întâlnim la Mediolan și să discutăm toate cele legate de interesul și binele public, am decis că printre celelalte lucruri care ar aduce folese tuturor, primul și cel mai important se impune să se hotărască ceea ce are legătură cu respectul față de Dumnezeu, adică să acordăm creștinilor, precum și tuturor celorlalți, libertatea să urmeze fiecare ce religie dorește, astfel încât oricare ar fi zeitatea și puterea cerească, să aibă intenții bune față de noi și față de toți cei care se află sub stăpânirea noastră. Deci am hotărât atunci că este drept și înțelept să fie adoptată

această politică, astfel încât nimeni să nu fie lipsit de șansa de a se pune fie în slujba credinței creștinilor, fie a oricărei alte religii pe care o consideră mai potrivită pentru sine, astfel încât Zeitatea lor Supremă, al cărei cult îl săvârșim cu asemenea libertate, să ne dea, în orice problemă, bunăvoința și bunătatea pe care o dorim de la ea. Prin urmare, trebuie să știe conștiința ta că am decis să fie anulate toate îngrădirile referitoare la creștini pe care le cuprindeau epistolele noastre către tine și de acum înainte oricine dorește să urmeze credința creștinilor este liber să o facă, fără restricții, fără intervenții sau piedici (n.tr. – din partea ta, ca și conducător al Bitiniei). Am considerat că trebuie să îți explicăm aceasta pe deplin, ca să știi că am acordat respectivilor creștini libertatea deplină să își săvârșească cultul lor. Înțelegi, desigur, că devreme ce le-am acordat acest drept, și ceilalți au asemenea, de dragul păcii împărăției noastre, libertatea deplină să aleagă și să cinstească oricare religie doresc și acest lucru s-a hotărât ca să nu se pară cuiva că nedreptățim vre o religie sau cult. În cazul creștinilor am hotărât să decretăm următoarele lucruri (prezentate mai jos)."

În continuarea Edictului urmează porunci pentru imediata oferiere comunităților creștine de locuri pentru săvârșirea cultului lor, precum și înapoierea averilor celor de la care fuseseră confiscate și care se aflau încă în proprietatea statului (Imperiului) sau fuseseră date unor persoane particulare.

Prin urmare, hotărârile de la Mediolan au pus la egalitate în fața legii pe toate religiile, iar creștinismul cel până atunci persecutat l-a cuprins în cadrul unei toleranțe și libertăți religioase legitime și au deschis deja drumul pentru ca în următorii 10 ani să se pună temeliiile primului stat creștin, unic ca și rodnicie culturală și durată a existenței lui, de asemenea (au deschis) drumul pentru încreștinarea deplină a Europei, care acum din păcate aproape că s-a descreștinat.

Fără îndoială, Edictul de la Mediolan, adică integrarea creștinismului în principiul toleranței religioase, prin ratificarea lui legală oficială de cele două autorități (n.tr. – de cei doi împărați), dar și decretarea libertății conștiinței romanilor de a alege oricare credință religioasă, dar mai ales a celei creștine, favoriza mai ales creștinismul. Pe baza acestei constatări de nezdruccinat, așa cum reiese ea din izvoarele și din cercetarea istorică, că Edictul de la Mediolan favoriza mai ales creștinismul și deschidea drumul pentru mărețul stat creștin al lui Constantin cel Mare, pentru lumea întreagă creștină și pentru Europa creștină, putem să spunem câteva păreri și să facem câteva aprecieri față de manifestările festive programate în Biserica Serbiei, cu ocazia împlinirii a 1700 de ani de la emiterea Edictului de la Mediolan.

2. Papa ca centru al manifestărilor festive. Episcopul Artemie era o piedică pentru acesta, de aceea a fost caterisit

Observăm dintru început că s-a făcut foarte multă publicitate acestui eveniment: întâlniri peste întâlniri, consfătuiri peste consfătuiri și mai ales acordarea unei mari importanțe faptului dacă la aceste manifestări (n.tr. – ortodoxe) va participa și papa Romei. Desigur, se vede că sunt puse niște condiții în întâlnirile dintre Vatican și Biserica Serbiei, de care depinde dacă papa va accepta invitația pe care Sinodul Serbiei este hotărât să i-o trimită. Și, desigur, aceste condiții au legătură cu faptul cum va fi menționat în lume distinsul și întâiul loc al pontifului roman printre ceilalți conducători creștini, adică cum va fi menționat primatul papei, care constituie problema spinosă și greu de rezolvat de-a lungul secolelor, pentru că torpilează sistemul sinodal al Bisericii Ortodoxe Universale (Catolice); desigur, este în stare să torpileze și așa-zisul dialog dintre ortodocși și catolici, care are loc de 30 de ani (din 1980) și este antipatriarhic.

Biserica Serbiei, cea puternic antipapistașă până în zilele noastre, care a sfințit cu sânge de mucenici atitudinea ei de respingere a ereziei papismului și care a făcut celebre în zilele

noastre mari personalități de sfinți și teologi, precum Sfântul Nicolae Velimirovici și Sfântul Iustin Popovici, a făcut o cotitură, și-a plecat genunchiul în fața puternicilor arhitecți ai Noii Epoci ai Antihristului, ai sincretismului interreligios și ai ecumenismului, și-a pierdut bunătatea și frumusețea mărturisirii ortodoxe a Sfinților Părinți și s-a alăturat minciunii și urăciunii, panereziei ecumenismului. Cu toate că până acum câteva decenii, fiind următoare a părerii Sfântului Iustin Popovici legată de împreună-rugăciunea cu ereticii, Biserica Serbiei refuza pe bună dreptate să răspundă invitației romano-papistașilor de la Belgrad de a participa la săptămâna de rugăciune ecumenistă, acum se străduie și face totul ca să se accepte să vină papa la sărbătorile festive legate de Edictul de la Mediolan, să fie protos la aceste manifestări, ca și conducător al tuturor patriarhilor și întâistătorilor Bisericilor Ortodoxe, cum într-adevăr era recunoscut ca având primatul de cinstire, dar nu cel de stăpânire în timpul perioadei dinaintea de schisma din 1054, după aceasta însă ca eretic se află în afara Bisericii și este supus anatemei care sunt valabile pentru eretici.

Biserica Serbiei – n.tr. – ca și corabie – și-a schimbat cu totul linia de navigare în abordarea ereziilor papismului și ecumenismului, desigur din momentul alegerii noului patriarh Irineu, care încontinuu provoacă sensibilitatea și conștiința ortodoxă prin ceea ce spune și face, ajutat de cunoscuta triadă de foști buni ierarhi ortodocși și teologi. Episcopul de Rașca și Prizen, Preasfințitul Artemie, prigonit și caterisit anticanonice cu aleșii lui colaboratori și cu mulțimea de monahi din Kosovo, trebuia și pentru acest motiv să fie scos din rândul ierarhiei, încât să nu mai existe în sânul acesteia voci antipapistașe, anticumeniste, adică ortodoxe. Trebuia să fie curățat terenul de fanatici, de zeloți, ca să poată să vină papa în Serbia. Adevărul are însă propriul lui teren: nu poate nimeni să îl îndepărteze; se îndepărtează pe ei înșiși de Adevărul care nu merge pe calea Acestuia (n.tr. – Adevărul fiind Hristos).

3. Ar fi bine ca la aceste manifestări festive să treacă și la potirul comun, ca să fie clară care e situația

A fost dată atâta importanță și atâta mărime acestor manifestări festive încât, prin exagerare, mulți cred că nu este exclus cu ocazia acestei întâlniri a papei cu patriarhii și întâistătorii ortodocși (n.tr. – întâistătorii sunt acei conducători ai Bisericilor naționale care nu au titlu de patriarh, ci de arhiepiscop, cum e de exemplu în Cipru, Grecia etc) să se meargă înainte spre potirul comun, adică să aibă loc împreună-služirea ortodocșilor cu papa. Acest lucru, desigur, îl doresc de foarte multe secole toți sfinții și îl dorim și noi, cu condiția necesară și obligatorie ca papa să se lepede de toate ereziile și rățăcirile lui și să se întoarcă cu pocăință în Una, Sfântă, Catholică (Sobornicească) și Apostolică Biserică. Altminteri nu vom avea o unire adevărată, ci una falsă, cum s-au făcut și în trecut prin sinoadele mincinoase de la Lyon (1274) și de la Ferrara-Florența (1438-1439).

Și pentru că nu se pune problema (n.tr. – de către ereticul papă) ca papismul cel luciferic să-și accepte vreodată greșelile și să se pocăiască, pentru că ereziile și înșelările lui sunt dictate și șoptite de Satana cel lipsit de pocăință, considerăm că ar fi un lucru de dorit să se facă o unire mincinoasă, adică unirea prin păstrarea ereziilor și a înșelărilor, astfel încât măcar să se clarifice situația și să înțeleagă toți oamenii cum se ambalează și cum se produce toată această teologie împăciuitoare și iubitoare (n.tr. – iubăreață) a dialogurilor ecumeniștilor spre înșelarea celor care nu văd (ce se întâmplă) și nu înțeleg. Ecumeniștilor de ambele părți le convine să promoveze unirea în ascuns, în mod subversiv, prin erodarea continuă a modului de gândire autentic ortodox în facultățile de teologie și în rândul clericilor, astfel încât să nu existe reacții de respingere când se va face falsa unire.

(continuare în pag. 5)

Edictul de la Mediolan și conceptul de toleranță religioasă

(inceputul în pag. 4)

Acest lucru, desigur, trebuie să îi trezească din somn și pe acei clerici și teologi bine intenționați care nu se neliniștesc de ce se unelțește deja în mod distrugător și antipatristic prin împreună-rugăciunile cu ereticii, prin găzduirile liturgice (n.tr. – când se face slujbă, în cadrul săptămânii de rugăciune ecumenistă în fiecare zi la altă confesiune), prin declarațiile post-patristice, prin eclesiologia baptismală (n.tr. – conform căreia nu numai Botezul ortodox este cel autentic, ci orice botez făcut în numele Treimii), prin anularea granițelor Bisericii, prin darurile de Coranuri și mitre patriarhale, precum și de sfinte potire, prin recunoașterea tainelor ereticilor pe care noi îi considerăm biserici, participând pe picior de egalitate la Consiliul Mondial al Bisericilor și multe altele.

Reacția și rezistența mică și slabă la toate acestea care nu sunt permise nici de Sfânta Scriptură, nici de Tradiția patristică, prin motivația firului roșu al potirului comun, funcționează în folosul panereziei ecumenismului, pentru că ele în practică impun unirea chiar înainte de împărțirea din potirul comun.

Când va fi hotărâtă inter-comuniunea din același potir, erodarea interioară, împăciuirea și agapologia teologiei baptismale post-patristice va fi atât de înaintată încât nu vor mai exista persoane care să vadă linii roșii, va fi impusă, așa cum neteologic și în mod denaturat se susține, unitatea în diversitate, pe care cică o învață Sfântul Fotie cel Mare, primul și cel mai mai eficace luptător și distrugător al papismului.

Așadar, pentru că eroziunea și surparea interioară încă nu s-au generalizat, considerăm că nu le convine ecumeniștilor să treacă acum la potirul comun. Noi le dorim să purceadă la acesta, astfel încât și aceia dintre ortodocși care pun drept fir roș potirul comun (inter-comuniunea) să vină să ne susțină, pentru ca cu ajutorul lui Dumnezeu și a Sfinților Mărturisitori să se risipească norul negru al ereziei ecumenismului și să strălucească din nou soarele Ortodoxiei.

4. Duhul manifestărilor festive din Serbia este străin de Edictul de la Mediolan și de lucrarea Sfântului Constantin cel Mare, cel întocmai ca Apostolii

După toate acestea desigur ne putem întreba, pe bună dreptate: ce legătură au toate aceste manifestări ecumeniste și sincretiste cu Edictul de la Mediolan și cu Biserica Serbiei? Ce legătură are Biserica Serbiei cu Edictul de la Mediolan? Dacă Biserica Serbiei dorea să îl cinstească pe Sfântul Constantin cel Mare, cel întocmai ca Apostolii, care s-a născut în orașul Niș din Serbia, trebuia să o facă pentru întreaga lui lucrare, fie pe baza anilor lui de naștere (280-288), adică în deceniul 1980-1990, fie să aștepte aniversarea morții lui (337), adică în anul 2037. Edictul de la Mediolan se potrivea să fie sărbătorit fie de către Vatican, în subordinea căruia se află Mediolanul (Milano de azi), fie de Biserica Constantinopolului, de care aparține Nicomidia, unde a fost pus în circulație Edictul. Însă dacă se sărbătorește în aceste locuri, cu caracterul sincretist și ecumenist care este dat acestor manifestări, ecumenismul ar fi avut foarte puțin de câștigat pentru că, așa cum spune poporul grec, am fi avut încă una la fel, aceeași mâncare ecumenistă de la cele două cunoscute restaurante (n.tr. – se referă la papa și patriarhul de Constantinopol, ca cei ce organizează toate aceste întâlniri ecumeniste). Trebuia ca rolul de restaurant să îl joace Biserica Serbiei cea antipapistașă până acum, să se vadă că în totalitatea lor Bisericile Ortodoxe autocefale, chiar și cele foste antipapistașe, se închină fiei Apocalipsei și se mândresc cu aceasta.

5. "Galileea neamurilor" sunt aceste manifestări din Serbia

Considerăm că prin ademenirea intrării Serbiei în Uniunea Europeană, conducătorii bisericești ai țării sunt influențați de criterii politice, caută să facă niște alianțe omenești și pierd împreună-lucrarea și ajutorul lui Dumnezeu. Acest lucru se întâmplă și în Grecia, care de atunci de când a intrat în cadrul Uniunii Europene prin unirea monetară (n.tr. – trecerea la moneda euro) și a acceptat vizita papei în anul 2001, merge din rău în mai rău. Așa cum s-a descresținat Europa, se descresținează acum Grecia și se vor descresțina apoi toate țările ortodoxe care au intrat sau doresc să intre în Europa. Prin intermediul papismului și al vlăstarului lui legitim, protestantismul, care falsifică Evanghelia și se supun ispitelor diavolului însuși, pe care l-a respins Hristos,

creștinismul se transformă după chipul lumii, se laicizează, devine nedemn de crezare, își pierde puterea lui duhovnicească, se strică, îndobitocește (n.tr. – a se vedea exemplul homosexualilor), și dacă sarea își va pierde gustul, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni (Matei 5, 13) Așa este călcat în picioare de secole creștinismul în fosta Europă creștină pe care a întemeiat-o cel care e Mare cu adevărat, Sfântul Constantin, începând cu Edictul de la Mediolan, care nu are nici o legătură cu ceea ce unelțește astăzi în cadrul ecumenismului inter-religios și intercreștin, care nu scoate în evidență unicitatea Evangheliei, nu favorizează creștinismul, cum îl favoriza Edictul de la Mediolan și lucrarea după aceea a celui întocmai ca Apostolii, Sfântul Constantin. Dimpotrivă, ecumenismul ne întoarce la întunericul cel dinaintea de Hristos, întunerice al egalității și al cinstirii deopotrivă al tuturor religiilor, al toleranței religioase, în Galileea neamurilor, cum este descrisă aceasta în Evanghelia după Matei: Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftalim, spre calea mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul ce stătea în întunerice a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit. (Matei 4, 15-16)

6. False, nu cu adevărat constantiniene sunt festivitățile pentru Edictul de la Mediolan

Prezența papei în cadrul aniversării a 1700 de ani de la emiterea Edictului de la Mediolan constituie o falsificare a duhului celor hotărâte la Mediolan, urmărește evidențierea primatului papei, cât și a panereticului ecumenism, nu sunt festivități constantiniene, ci fals constantiniene, ce reamintesc de marea înșelăciune istorică a Darului pseudo-constantinian și a Ordinilor pseudo-isidoriene. Conform specialiștilor, "nici un alt fals în istoria universală nu a fost alcătuit cu atâta dibăcie și nu a avut consecințe așa de mari." (c f. Arhim. Vasiliios Stefanidos, Istoria isericească, Atena, 1959, p. 299-300) Conform acestui dar pseudo-constantinian, Sfântul Constantin cel Mare, plecând din Apus, ca să mute capitala Imperiului în Răsărit, cică i-a cedat papei Romei conducerea, politică și bisericească, a statului roman apusean. Pe baza acestei mari minciuni istorice, vreme de secole Apusul a fost cutremurat de cezaro-papism, adică de luptele continue ale papei de a se impune și asupra puterii politice, în fața conducătorilor apuseni, de multe ori însă și prin amestecuri, politice și bisericești, în Răsărit.

Festivitățile aniversare ale Edictului de la Milan ar avea sens dacă în urma lor s-ar impune progresiv încreștinarea Europei care a început de la Constantin cel Mare, însă acum progresiv și deja aproape definitiv se descresținează, în primul rând din cauza papismului care a falsificat predica evanghelică și s-a amestecat în cele lumeste. Biserica Ortodoxă Catolică din păcate începând cu secolul XX a amnistiat prin ecumenism denaturarea eretică făcută de papism, pe care îl recunoaște prin conducătorii ei ecumeniști ca fiind canonic, Biserica soră, dar și iconomahul și dizolvatul protestantism, prin participarea ei (a Sfinței Ortodoxii) la așa-numitul Consiliu Mondial al Bisericilor, care de fapt este Consiliul Mondial al Ereziilor și al Înșelării.

Se vor găsi oare puteri ortodoxe în Serbia care să se opună manifestărilor pseudo-constantiniene papocentrice? Serbia ortodoxă antipapistașă a Sfântului Sava și a Sfinților contemporani Nicolae Velimirovici și Iustin Popovici va accepta să fie călcată în picioare, sărbătorind și dorind venirea papei? Se va găsi oare vreun patriarh sau arhiepiscop ortodox care să refuze a participa la manifestări având drept conducător pe papa, responsabilul principal al descresținării Europei, distrugătorul lucrării Sf. Constantin cel Mare? Ne îndoim, însă încă nădăjduim.

Epilog

Acest text a fost scris atunci când am fost informați cu bucurie că ierarhia Bisericii Serbiei se opune acțiunilor filopapistașe ale patriarhului Irineu și ale colaboratorilor lui. Speranțele noastre cresc și ne rugăm ca în final să nu fie amnistiat (declarat nevinovat) papismul de către sârbi înșiși, așa cum a fost amnistiat de alte popoare ortodoxe și de noi, grecii. Stați neclintiți și fiți tari, frați sârbi.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Pr. Prof. Univ. Dr. Theodoros Zisis, Constanța, 29 mai 2013, traducere din limba greacă realizată de pr. dr. Ciprian-Ioan Staicu consilier cultural al Episcopiei Covasnei și Harghitei

Sărbătoarea la Penitenciarul pentru băieți din s. Goian

Penitenciarul pentru băieți din localitatea Goian, Chișinău, a avut o sărbătoare de suflet în ziua praznuirii Sfinților Împărați Constantin și Elena.

A fost ziua hramului instituției, iar în capela recent ridicată din incinta penitenciarului s-a săvârșit prima rugăciune.

Preot militar este părintele Tudor Spătaru, care a depus eforturi deosebite pentru ca la această dată să fie posibilă înfăptuirea primei slujbe.

În după amiaza zilei, cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, la penitenciar s-a deplasat părintele Octavian Moșin, care a adus pentru biblioteca de aici un lot de carte religioasă.

Totodată, slujitorul a avut o discuție cu cei 20 de tineri care își ispășesc pedeapsa în acest penitenciar. A urmat vizitarea camerelor deținuților și li s-a împărțit dulciuri.

A urmat întâlnirea cu dna Liuba Jugnea, directorul penitenciarului,

împreună cu care s-au trasat câteva activități pentru perioada de vară. De asemenea, s-a discutat cu dl Oleg Pântea, șeful Direcției activitate educativă, psihologie și asistență socială din cadrul Departamentului Instituții Penitenciare al MJ, care și-a manifestat deschiderea pentru a include morala creștină în formarea și reabilitarea contingentului de minori din instituțiile penitenciare.

S-a vorbit și despre inițiativa preoților militari de a face studii în consiliere, pentru ca ulterior aceștia să poată duce o activitate mai eficientă în astfel de instituții.

"Am venit să încurajăm activitatea părintelui Teodor, care tocmai în această zi acum șapte ani a pornit slujirea sacerdotală. Este un preot tânăr, energic și dornic de a se implica în activități misionare. Deși construiește o parohie în Goianul Nou, are timp și forțe pentru a se manifesta activ în această instituție. Voi raporta ierarhului despre necesitățile acestei capele și credem că vom găsi mijloace pentru ca în cel mai scurt timp aceasta să aibă aspectul cuvenit în interior.

Credem că prin astfel de capele și prin numirea slujitorilor în fiecare penitenciar va porni catehizarea atât a deținuților, cât și a personalului Departamentului Instituții Penitenciare" – a menționat părintele Octavian Moșin.

Sursa: www.ortodox.md

O fetiță de patru luni a fost botezată în Penitenciarul nr. 16 (Pruncul) din Capitală

O fetiță de patru luni a fost botezată în biserica de pe teritoriul închisorii. Mama copilei este una dintre deținute, iar nașe de botez au fost colegile de cameră ale femeii.

Ionela s-a născut în acest an la Casa mamei și a copilului din Penitenciar. Preotul Vasile, care a oficiat slujba de botez, spune că de astăzi fetița a devenit creștin care se va bucura de toate drepturile Bisericii Ortodoxe. „Hristos îi iubește mai mult pe cei de aici decât pe cei aflați în libertate”, a subliniat preotul.

Natalia, mama Ionelei, spune că astăzi pentru ea este mai importantă încreștinarea fiicei sale decât motivul pentru care se află în detenție.

„Este o bucurie pentru noi că avem încă o fiică alături de ceilalți trei copii care acum sunt acasă. Chiar dacă ne aflăm aici, noi suntem bucuroși. Sunt emoționată dar și fericită că fiica mea a avut o asemenea onoare astăzi. Nici când Filat a fost nașel nu au venit atâtea televiziuni să îl filmeze și nu a avut o asemenea onoare”, a declarat femeia.

Șapte din cele 10 nașe de botez sunt colege de cameră ale Nataliei. Deținutele spun că au decis să o boteze pe Ionela pentru că sunt alături zi de zi, trăiesc sub același acoperiș și se ajută reciproc în orice problemă. După botez, nanele împreună cu mama Ionelei au făcut și o masă de sărbătoare de la care nu au lipsit bucatele tradiționale moldovenești.

La rândul lor, angajații Penitenciarului susțin că deținutelor le sunt asigurate toate condițiile necesare, pentru nașterea și creșterea copiilor.

„Deținutele vin aici cu câteva săptămâni înainte de a aduce pe lume copilul. Nașterea propriu-zisă are loc la Institutul pentru Ocrotirea Sănătății Mamei și a Copilului după care deținutele sunt transferate în penitenciar. Aici avem cinci camere câte două locuri. Atunci când numărul mamelor este mai mare decât avem posibilitatea să deținem, o parte dintre ele sunt transferate la Rusca, unde există o casă similară”, a declarat șeful adjunct pentru activitate curantă al Penitenciarului nr. 16 Pruncul, Mihaela Manea.

Din 2011, la Casa Mamei și copilului de la Penitenciarul nr. 16 Pruncul s-au născut 8 copii. Până la vârsta de trei ani ei vor crește în închisoare, alături mamele lor. După aceasta, însă, fie vor fi luați acasă de rude, fie vor ajunge în centrele de plasament. Femeile vor rămâne în penitenciare până la ispășirea pedepsei.

Sursa: Unimedia

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

MITROPOLITUL GAVRIIL BĂNULESCU-BODONI - PRIMUL ARHIPĂSTOR AL EPISCOPIEI CHIȘINĂULUI ȘI HOTINULUI

(începutul în nr. 5, 2013)

Toate acestea au permis Porții să ceară demiterea lui Gavriil Bănulescu-Bodoni.

În aceste împrejurări a fost primit și ordinul sultanului Selim al III-lea despre arestarea mitropolitului Gavriil. Luând în considerație că potrivit acordurilor de pace de la Kuciuk-Kainardji și București Poarta nu avea voie să se amestece nemijlocit în treburile Bisericii Ortodoxe, rolul principal în înlăturarea mitropolitului Gavriil în revine lui Alexandru Moruzi. De fapt nici noul domn al Moldovei, nu-l avea la inimă pe Gavriil Bănulescu-Bodoni i-a cerut ca să părăsească orașul, spunând că aceasta este voința sultanului, că un arhieru pus de autoritățile ruse nu poate conduce un pământ turcesc.

Văzând că vorbele nu ajută, pe data de 29 iunie, 1792, domnitorul a dat poruncă ca un arnăut înarmat, însoțit de 100 călăreți să înconjure palatul mitropolitului în timpul nopții. Toate intrările și ieșirile locuinței fură ocupate într-o clipeală de ochi. Cuprins de groază „abia avu vreme să spună celor de față, că a sosit ceasul cel greu pentru dânsul, când pătruseră în cameră niște turci înarmați, care prînseră pe mitropolit”.

În timpul arestului, mitropolitul Gavriil a declarat că reținerea lui este nelegitimă deoarece el este supus al coroanei țariste. Sub paza unui convoi, mitropolitul Gavriil este trimis la Constantinopol unde urma să se aștepte sub supravegherea patriarhului. Se spune că Patriarhul încerca să-l convingă pe mitropolitul Gavriil să se dezică de protecția rușilor, promițându-i că drept recompensă va fi numit episcop acolo unde acesta va dori, fie în Rumelia, Anatolia sau în Arhipelag (în caz de refuz era amenințat cu moartea).

Însă mitropolitul Gavriil a dat dovadă de hotărâre și devotament față de protectorii săi și a refuzat oferta propusă. Gavriil Bănulescu-Bodoni i-a răspuns patriarhului cu demnitate: „eu sunt călugăr, nu are cine plânge după mine, oricum trebuie să mor odată și odată; consider un păcat să calc în picioare jurământul, ca să troiesc câțiva ani mai mult și să păcătoșesc dacă vreți să-mi smulgeți negarea rușinoasă”. Lovindu-se de împotrivirea mitropolitului Gavriil, patriarhul l-a caterisit. Această caterisire, după părerea mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, nu avea forță juridică. Ierarhul nostru își argumenta părerea în felul următor: “Patriarhul poate să mă persecute, însă nu-mi poate lua nimic din ceea ce nu mi-a dat. Am primit hirotonia arhierescă de la ierarhia din Peterburg, căreia mă și supun” (s-a spus că însuși patriarhul, care nu demult îl caterisise, și-a schimbat atitudinea, impresionat fiind de tăria sufletească pe care o arăta Gavriil).

Prin refuzul său mitropolitul Gavriil risca mult, în special în primele săptămâni în detenție. Turcii se răfuiau ușor cu persoane mult mai importante decât

Gavriil, astfel că nu ar fi fost de mirare să se anunțat că mitropolitul „a murit subit” în temniță.

Când, ambasadorul rus de la Constantinopol, contele Kociubei a aflat despre arestarea lui Gavriil Bănulescu-Bodoni, a cerut eliberarea imediată a acestuia pe motivul că este cetățean rus. Turcii au fost nevoiți să-l elibereze pe mitropolitul Gavriil. După patru luni de detenție acesta este găzduit în curtea Ambasadei Ruse. Aproape un an mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni a fost nevoit să rămână fără de vre-o ocupație. La 1 decembrie 1792 el este nevoit să se adreseze pentru protecție la mitropolitul Gavriil al Novgorodului.

Între timp devotamentul lui Gavriil față de casa imperială rusă a fost observat și răsplătit prin acordarea unei decorații, dreptului de a purta camilafcă albă și o cruce cu pietre scumpe.

Referitor la camilafca albă trebuie să menționăm că până la căderea Constantinopolului (1453), toți arhierii proveniții dintre preoții căsătoriți purtau camilafcă albă, iar cei veniți din numărul monahilor, purtau camilafcă neagră. Mai apoi a fost introdusă practica potrivit căreia episcopii erau aleși doar din rândul monahilor, astfel că camilafca albă nu se mai purta. În Rusia camilafca albă a fost introdusă în secolul XIV, când patriarhul Ioan-Caleca ia dăruit camilafca albă mitropolitului Vasile din Novgorod. La momentul aflării mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni în detenție la Constantinopol, dreptul de a purta camilafca albă le revenea dor la trei mitropolii din Biserica Rusă, și anume celor din Peterburg, Moscova și Kiev. Astfel că mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni devine al patrulea arhieru între ierarhii Bisericii Ortodoxe Ruse, care se învrednicește de dreptul să poarte camilafcă albă.

La 17 ianuarie 1793, Mitropolitul Gavriil al Novgorodului a depus scrisoarea lui Gavriil spre examinare Sfântului Sinod.

Cu puțin înainte, la 13 octombrie 1792 trecuse în lumea celor dreți arhiepiscopul Ambrosie al Ecaterinoslavului. De aceea la 10 mai 1793 prin ucaz împăratesc, mitropolitul Gavriil Bănulescu Bodoni, este numit la catedra Ecaterinoslavului cu reședința în or. Poltava.

În 1798, drept rezultat al schimbării hotarelor administrative, orașul Ecaterinoslav este numit Novorosiisk, se schimbă și denumirea episcopiei, iar mitropolitul Gavriil poartă titlul de mitropolit de Novorosiisk și Dneprovsk. În timpul aflării lui Gavriil Bănulescu-Bodoni la această catedră este strămutată și reședința episcopală de la Poltava la Novomirgorod.

Șase ani(1793-1799) a deținut postul de episcop de Ecaterinoslav, Hersones și Taurida, din 1797 și de Novocercask. În perioada aflării la catedra Ecaterinoslavului (Novorosiisk), mitropolitul Gavriil avea grijă pentru construirea locașurilor de cult, îmbunătățirea situației la Seminarul Teologic, și de creșterea nivelului intelectual și moral al clerului, încerca să ridice la înălțimea cuvenită viața monahală în mănăstirile subordonate lui, organiza colecte pentru elevii de la Seminar. În timpul arhipăstirii sale la Poltava se întemeiază orașul Odesa, Gavriil contribuind la organizarea și buna desfășurare a vieții bisericești de aici. Gavriil Bănulescu era un om sever, dar cinstit și cu dreptate „gându-i din cuget cinstit, nici poate să îndrăznească a vorbi cum nu gândește” și cere de la subalternii săi aceeași atitudine față de lucrarea încredințată. Drept exemplu servește cazul preotului Matvei Ciugonovski, care a divulgat taina mărturisirii, pentru ce a fost trimis de Gavriil Bănulescu-Bodoni la corectare la mănăstirea din Nevhorosci.

În timpul aflării la catedra de Ecaterinoslav, Gavriil a avut relații tensionate cu episcopul vicar Iov. Probabil că acest conflict era generat de planul lui Potemkin G. A. de a organiza o eparhie în teritoriile luate de la Poartă și să-l înscăuneze ca păstor spiritual pe nepotul său Iov. Însă tot aici și-a găsit câțiva colaboratori care îl vor ajuta și pe viitor, atât la Kiev cât și la Chișinău, este vorba despre tatăl și fiul, Ioan și Daniil Sulima.

La 2 septembrie 1799, catedra Kievului și Haliciului rămâne vacantă, în urma decesului mitropolitului Ierotei.

Peste douăzeci și cinci de zile, la 27 septembrie 1799 are loc ședința Sfântului Sinod care urma să numească pe cel care îl va înlocui pe Ierotei. Au fost prezentate două candidaturi pentru suplinirea postului vacant, cea a mitropolitului de Novorosiisk, Gavriil Bănulescu-Bodoni, și a arhiepiscopului Platon Liubarski de Astrahan. La 29 septembrie împăratul Pavel, care la acel moment se afla în localitatea Gatin a scris pe referatul Sfântului Sinod – „первого”, adică pe primul. Deja la 3 octombrie este emis Ucazul Sfântului Sinod prin care Gavriil Bănulescu-Bodoni este numit mitropolit al Kievului și Haliciului.

Peste puțin timp, Gavriil Bănulescu-Bodoni devine membru al Sfântului Sinod. Sunt mai multe opinii referitoare la momentul când mitropolitul Gavriil devine membru al Sfântului Sinod. Filaret Scriban, în Istoria Bisericească a românilor pretinde că mitropolitul Gavriil a fost numit membru al Sfântului Sinod în anul 1799. Cercetătorul rus, A. Scaliski afirmă că „la începutul domniei împăratului Alexandru, prin ucaz special la 7 aprilie 1801, mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni este numit membru al Sfântului Sinod fiind totodată decorat cu ordinul „Sf. Andrei cel Dintâi Chemat”. De aceeași părere este și cercetătorul român Stefanelli T. V.

Părerea cercetătorilor menționați mai sus se bazează probabil pe o scrisoarea a lui Gavriil Bănulescu-Bodoni din 25 aprilie 1801, adresată arhiepiscopului Atanasie Ivanov de Novorosiisk și Dneprovsk în care se spune că „pe data de 23 aprilie 1801, pe când se afla în vizită canonică la mănăstirea Kievo-Vidubițk unde a săvârșit Sf. Liturghie în biserica „Sf. Gheorghe” a primit rescript împăratesc prin care este numit membru al Sfântului Sinod și decorat cu ordinul „Sf. Andrei cel Dintâi Chemat”.

La rândul său A. I. Smolici, dând o caracteristică timpului domniei împăratului Pavel spune că „acestuia (lui Pavel – n.a.) numind episcopi în Sfântul Sinod îi plăcea să nu-i admită să activeze în cadrul acestuia, așa cum a procedat de la fel și cu mitropolitul Kievului și Haliciului Gavriil Bănulescu-Bodoni”.

Și mitropolitul Serghii Petrov, consideră că Mitropolitul Gavriil Bănulescu Bodoni devenise membru al Sfântului Sinod pe timpul împăratului Pavel, în 1800. Probabil că părerea cercetătorilor Smolici și Petrov este mai aproape de adevăr, și Mitropolitul Gavriil a devenit membru al Sfântului Sinod mai degrabă în timpul împăratului Pavel și nu a lui Alexandru I. Deși mitropolii Kievului abia începând cu anul 1819 devin membri ai Sfântului Sinod în virtutea funcției deținute, totuși este puțin probabil ca o personalitatea ca cea a mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni, timp de doi ani ar fi ocupat una dintre cele mai importante catedre a Bisericii Ortodoxe din Rusia fără ca să facă parte din organul suprem de conducere al acesteia – Sfântul Sinod.

La 9 noiembrie 1799, mitropolitul Gavriil părăsește casa arhierescă de la Novorosiisk, iar la 17 noiembrie sosește la Kiev.

Gavriil Bănulescu-Bodoni vine la conducerea Mitropoliei de Kiev într-un timp semnificativ pentru aceasta, când în cadrul ei au fost incorporate o serie de regiuni, de curând luate de la polonezi.

În timpul aflării mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni la catedra Kievului și Haliciului, eparhiile malorosiene, în conformitate cu Ucazul Sfântului Sinod din 10 februarie 1800, erau aprovizionate cu Sfântul Mir de la Kiev, prin aceasta era consfințită prioritatea mitropolitului Kievului față de ceilalți arhierii din Sud-estul imperiului.

Pentru ajutorul mitropolitului Gavriil, a fost înființată catedra Cighirin, în fruntea căreia la 26 noiembrie 1799 a fost numit arhimandritul mănăstirii Mântuitorului din Novgorod-Seversk, arhimandritul Teofan Șianov. Pe data de 10 februarie acesta este ales ca episcop, iar la 12 februarie 1800, în Lavra „Adormirii Maicii Domnului” din Kiev are loc hirotonia ca episcop.

(va urma)

Dr. Nicolae FUȘTEI, cercetător științific
coordonator la Institutul de Istorie al AȘM

Embrionul uman este un suflet

Patriarhia Română susține inițiativa cetățenească europeană „Unul dintre noi”, care solicită Uniunii Europene să înceteze finanțarea activităților care includ distrugerea embrionilor umani. Fidelă credinței sale că viața specific umană începe din momentul fecundării, Patriarhia atrage atenția asupra faptului că distrugerea de embrioni umani este un act inacceptabil din punct de vedere spiritual-moral.

Dumnezeu a creat viața sub toate aspectele ei, iar în ceea ce privește viața omenească, El a arătat o grijă deosebită. „Viața omenească nu este produsul devenirii spontane a lumii, ci, pentru apariția ei, Dumnezeu a avut o grijă deosebită: omul nu apare la poruncă, ci în urma unui sfat și a unui act special al Sfintei Treimi, act exprimat de aghiograf prin termenul de plăsmuire și de suflare de viață. Viața omenească nu este determinată doar de plăsmuirea omului din pământ, ci și (sau mai ales) de suflarea viu-făcătoare a lui Dumnezeu. Aceasta ne dovedește faptul că omul nu este simplă ființă biologică, ci este deodată suflet viu (*Facere 2, 7*) și trup omenească (nu orice trup) viu. Așa a apărut primul om (Adam), așa au apărut, apar și vor apărea - cu voia lui Dumnezeu - oamenii în istorie: suflete vii în trupuri vii”, spune Comisia de Bioetică a Patriarhiei Române.

Pro Vita
Semnează petiția
„Unul dintre noi”
pentru demnitatea umană!

Omul este, așadar, o ființă psiho-fizică ce a fost și este creată de Dumnezeu după chipul Său (*Facere 3, 28*), în vederea asemănării cu El. „Consecința logică a acestei învățături și credințe este aceea că toate ființele omenești sunt în mod fundamental egale între ele în ceea ce privește natura și vocația lor. Ele posedă deodată, actual și potențial, aceeași demnitate și aceeași valoare: sunt chip al lui Dumnezeu, dar chip într-un continuu proces de asemănare cu Dumnezeu. Revelația (consemnată în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție) ne oferă suficiente dovezi că ceea ce s-a zămislit în femeie este ființă omenească (nu simplu „produs de concepție”), care nu exclude grija lui Dumnezeu și care trebuie să se bucure de respectul datorat demnității umane. Cum Biserica are o grijă deosebită față de ființele umane neputincioase și fără apărare, nu poate să nu se îngrijoreze cu privire la cele mai neputincioase ființe omenești, embrionii umani și pruncii nenăscuți”, mai spune Comisia de Bioetică.

Embrionul, ființă unică și irepetabilă

Teologul Jean-Claude Larchet, în lucrarea sa „Etica procreației în învățătura Sfinților Părinți”, alocă un capitol embrionului uman. Acesta susține că „teoria însuflețirii imediate a omului, prin care se admite că el primește dintru început un suflet deplin, care îl face din clipa în care a fost conceput o ființă omenească deplină, un ipostas cu o existență independentă și o persoană, corespunde Tradiției Bisericii de Răsărit, primită de timpuriu și păstrată până în ziua de azi”. Insuflețirea imediată a omului este afirmată pe scurt la Sfântul Irineu, își găsește temeiuri în opera Sfântului Grigorie de Nyssa, câștigă la Sfântul Maxim Mărturisitorul întreaga sa precizie în cadrul unei antropologii creștine profund elaborate și este apoi confirmată de Părinții care au urmat. „Prin concepția creștină, care-l consideră drept ipostas, embrionului i se recunoaște o valoare în sine și, de asemenea, este privit ca o ființă unică și irepetabilă, a cărei existență are astfel o valoare absolută, care obligă la respectarea sa, cu atât mai mult cu cât se consideră totodată că are de la început un suflet rațional și mintal; el este văzut de asemenea ca persoană, care își transcende realitatea biologică și chiar pe cea psihică, legată în chip obiectiv de o realitate mai presus de ea. În termeni biblici, această legătură se exprimă prin încredințarea

că embrionul, din prima clipă a existenței sale, poartă în el chipul lui Dumnezeu și este menit să dobândească asemănarea cu El în cadrul unei dezvoltări continue, care transcende dezvoltarea sa biologică”, mai spune Jean-Claude Larchet.

Multe alte considerații vin să confirme în ochii Părinților valoarea embrionului uman și respectul care i se datorează, în special faptul că sufletul său este creat de Dumnezeu, sau faptul că el este privit ca un dar al lui Dumnezeu, care se cuvine cinstit ca atare, sau încă și faptul că Logosul lui Dumnezeu, făcându-Se om, a binevoit să fie El însuși prunc în pântecul Fecioarei, sfințind prin chiar dumnezeirea Sa această primă modalitate și primă etapă a existenței omenești. „Idea exprimată de Sfântul Maxim Mărturisitorul că logosul oricărei ființe omenești - în care se cuprind ipostasul și natura ei, venirea la existență într-un anumit moment și destinul său spiritual - a fost definit de voința dumnezeiască și își are temeiul în Logosul dumnezeiesc mai înainte de toți vecii vine și ea în sprijinul recunoașterii valorii embrionului și fetusului uman, ca și ideea, dezvoltată de unii Părinți, că el continuă să trăiască și chiar să crească în veșnicie, potrivit unei alte modalități de a fi, până la o maturizare care-i permite să se împărtășească de bunătățile dumnezeiești”, conchide teologul Jean-Claude Larchet.

Deci, după cum învață Biserica, embrionul uman are suflet, este o ființă omenească deplină, un ipostas și o persoană. Așadar, orice experiment care are ca finalitate distrugerea embrionului uman este un atentat la viața omului. Pentru a stopa aceste experimente ucigașe putem semna inițiativa cetățenească europeană „Unul dintre noi”, fie online, pe site-ul www.orthodoxero.eu, fie prin formularul printat pe care îl găsim în biserici.

Părinții vorbesc de apariția simultană a trupului și a sufletului

„Am susținut tovarășia cărnii și a sufletului de la început, de la unirea semințelor înseși, și până la completa dezvoltare a fătului.” „De la zămislire trupul și sufletul sunt în același timp semănate, formate și aduse la viață.” (Tertulian)

„Sufletul nu este anterior trupului cât privește existența; și nici trupul nu se formează înaintea lui, ci aceste două elemente apar în același moment” (Sfântul Irineu)

„(...) îngerii sunt cei care aduc sufletul înainte de zămislire, iar când se spune în Evanghelie «pruncul a săltat (...) în pântecul meu» (*Lc. 1, 44*), aceasta arată că avea suflet.” (Clement Alexandrinul)

„N-a fost dată nici o întâietate unuia sau altuia, nici sufletului față de trup, nici invers, pentru ca nu cumva din pricina unei deosebiri de timp să ajungă omul în vrajbă cu sine însuși (...). Așadar, cu dreptate se poate spune că nici sufletul nu exista înainte de trup și nici trupul nu există înainte de suflet, ci pentru amândoi nu-i decât un singur început (...), și anume în primele momente ale venirii noastre pe lume.” „Embrionul este un izvor de căldură și de putere, dovadă că este însuflețit.” (Sfântul Grigorie de Nyssa)

„Trupul și sufletul sunt părți ale omului, și părțile au cu necesitate o referire una la alta - pentru că ele constituie întregul care le caracterizează -, iar cele referitoare una la alta sunt din cele ce totdeauna și oriunde au venit la existență deodată, constituind ca părți, prin întâlnirea lor, forma întregă.” „E cu neputință ca sufletul și trupul, ca părți ale omului, să existe în timp unul înaintea altuia, pentru că altfel «logosul» - adică definiția esențială a omului -, la care se raportează fiecare dintre ele, se va evapora.” (Sfântul Maxim Mărturisitorul)

„Trupul și sufletul au fost făcute simultan (de Dumnezeu), și nu întâi unul și apoi celălalt (...).” (Sfântul Ioan Damaschin)

„Sufletul se dă în același timp cu trupul, așa încât este împreună existent cu el și de o vârstă, din clipa formării trupului. Într-adevăr, omul a fost făcut în același timp din trup și suflet și ele nu sunt cumva unul mai înainte de celălalt sau unul după altul.” (Sfântul Nichita Stithatul)

Articol publicat în săptămânalul „Lumina de Duminică”, din data de 9 iunie 2013, semnat de Diac. George Aniculaie

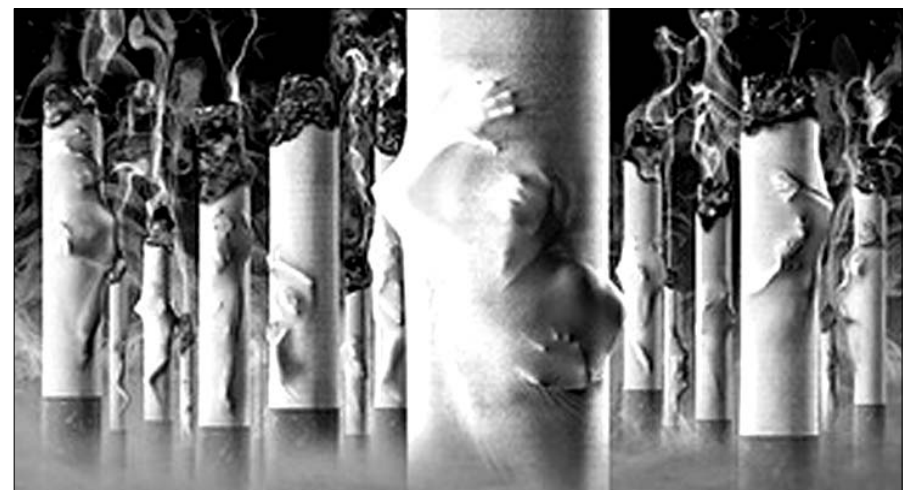
Ziua mondială a luptei cu fumatul

În anul 1987, Organizația Mondială a Sănătății a declarat ziua de 31 mai drept „Ziua Mondială fără Tutun”, decizie menită să avertizeze omenirea în privința pericolului reprezentat de tutun, atât pentru fumători, cât și pentru cei din preajma lor. Deși am pășit în secolul XXI, când medicina a evoluat uimitor, se pare că nu a reușit să combată nici pe departe efectele devastatoare ale țigării asupra organismului uman. Potrivit cercetărilor, pe plan mondial, fumatul reprezintă cea de-a doua cauză de deces care ar putea fi prevenită, dar, din păcate, o vedem grav neglijată. Statisticile demonstrează că numărul victimelor nefirescului obicei îl depășește pe cel al ucisilor de către drogurile ilegale, accidentele rutiere, violențe ori HIV, luați la un loc. Organizația Mondială a Sănătății estimează că, anual, 5 milioane de persoane mor din cauza bolilor asociate tutunului. Previziunile se arată la fel de îngrijorătoare: în absența unor măsuri urgente, nicotina va curma viețile unui miliard de oameni în cursul acestui secol.

„Deh, știri de presă!” vor zice unii. Alții le vor citi, probabil, cu aceeași indiferență cu care își aprind o țigară, contribuind generos la sfârșitul lor abrupt. Am întâlnit undeva o mărturisire emoționantă a unui părinte: nu există nici un păcat omenesc rămas nebiruit de sfinții odrăsliti în Biserica lui Hristos; purtători de trup, ca noi toți, ispițiți de tentațiile lumești, ingenucheați uneori de neputințele fizice sau de ale cugetului, au căzut pradă unor astfel de scăderi, dar, prin căință, cu necurmată rugăciune, s-au ridicat, învingând ispitele și s-au făcut locuitori Cereștilor locașuri. „Bine, bine, ce legătură are asta cu fumatul?” se vor întreba unii. Ei bine, aș vrea să profităm de amintita ocazie, unindu-ne vocile ca să pledăm împotriva nimicitorului tabiet, și să ne rugăm Domnului să-i întărească pe cei stăpâniți de el, spre a se izbăvi. Aduc în sprijinul celor ce se căznesc, dar nu reușesc să părăsească tutunul, o mărturie emoționantă despre un sfânt care a fumat. Da, a fumat și, în notițele sale, pe lângă multe povețe duhovnicești, ne-a transmis zbuciumate gânduri, frământări, trăiri, amare concluzii despre lupta purtată cu viciul. Nu le-a cules de la terțe persoane, ci le-a scris din proprie experiență, căci, în anii tinereții, patima fumatului l-a subjugat de nenumărate ori, deși era preot. Lacrima pocăinței, sinceritatea mărturisirii și recunoașterea micimii l-au îndurat pe Părintele Ceresc, Care S-a milostivit spre robul Său, eliberându-l din mrejele ucigătoare deprinderi. Sfântul Ioan din Kronstadt, proslăvit în Biserica Rusă, dar tot mai cunoscut și în spiritualitatea românească, căci la el ne referim, în cartea Calea pocăinței lăuntrice, jurnal duhovnicesc needitat, ne-a lăsat consemnat impresii, neîmpliniri, profunde suferințe, dar și nespuse bucurii duhovnicești în lupta cu păcatul.

Am ales din scrierea menționată câteva pasaje cuprinzând chibzuințe referitoare la fumat, la efectele sale nocive asupra trupului și sufletului celui robit de fatalul capriciu. „Fumatul tutunului este un capriciu. De la el sunt durerile de picioare și depresia. Că diavolul este tatăl fumatului am simțit-o în mod deosebit azi: o influență rea, negativă a crescut în mine până la culme. Am simțit că vrăjmașul s-a cuibărit în coastele și în inima mea și cum mi se împotriva cu insistență, împiedicându-mă să zic ecteniile și rugăciune, sperându-mă slăbănogindu-mă, întristându-mă până la păcat. ... Prin fumat intră în om duhul cel viclean; după ce aseară am fumat tabac, vrăjmașul și-a făcut simțită prezența în mine printr-un sughiț exasperant care m-a chinuit dinainte de a începe cântarea Heruvicul și până m-am împărtășit cu Sfintele Taine. Nervii îmi erau la pământ, vocea mi se poticnea, tremuram, eram epuizat. De aceea... fumatul tabacului nu-și are nici un rost. Este un capriciu prostesc, o pângărire a buzelor, o năucire agonisită din voia cea pervertită, o iritare mare și inutilă a nervilor, o ceață cu care ne acoperim de bunăvoie, o moleșire a întregii ființe. ... Gustul țigării nu-l pot compara cu nimic altceva decât cu un lucru drăcesc. Și cum, știind aceasta, pot să fumez tabac?! Cum de-mi permit să fac așa ceva uneori?”

Sunt frământări și gânduri uluitoare. Un părinte ispitit din când în când de acest viciu distrugător a ajuns prietenul lui Hristos. Nu i-a venit ușor: mereu s-a rugat, plângând cu amar, pentru ca Dumnezeu să-l ierte și să-l ajute să-și înfrângă păcatul. Iată câteva mărturii din măntuitoarea sa pocăință: „am venit la Biserica, căzând cu inima frântă în fața Sfintei Mese, am plâns și m-am tânguit. Cum pot să slujesc în fiecare zi vrăjmașului și nu Domnului meu cu toată sârguința? Doamne, ajută-mă să mă izbăvesc din toate relele căci sunt om rău, plin de atâtea păcate, netrebnic, necurat și întinat.” Smerenia adâncă și stăruința în rugăciune l-au salvat pe părintele Ioan din

ghearele nefastei lui dependențe.

Aș îndrăzni să-i îndemn pe semenii noștri ce cunosc aceeași neputință să înalte rugăciuni la Sfântul Ioan de Kronstadt, căci vor primi grabnic ajutor de la cel care, în decursul vieții sale pământești, s-a luptat și a biruit. Despre războiul cu patimile el însuși spunea: „Domnul ne cunoaște slăbiciunile. Este gata să ne ierte totul dacă ne căim și îi cerem iertare. Esențialul este să nu ne împietrim inima, adică să nu ezităm să ne gândim la păcatul săvârșit și să ne pocăim de îndată lăsându-ne în grija milostivirii lui Dumnezeu. Atunci inima nu va mai cunoaște nici frământări, nici ispite, căci va fi înfrântă și smerită și Dumnezeu nu o va mai urgisi”.

Să încheiem puținele noastre rânduri prilejuate de Ziua Internațională împotriva Tutunului reflectând la cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva” (*1 Cor. 6, 12*). Bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Ioan din Kronstadt, să ajute pe toți cei robiți de nicotină să simtă cu adevărat că „țigara este un capriciu prostesc, o pângărire a buzelor, o năucire agonisită din voia cea pervertită, o iritare mare și inutilă a nervilor, o ceață cu care ne acoperim de bunăvoie, o moleșire a întregii ființe”.

Sursa: arhim. Mihail Daniliuc doxologia.ro

Biserica Ortodoxă din Moldova
Ministerul Educației al Republicii Moldova
Seminarul Liceal de Teologie Ortodoxă din
Chișinău, Str. Ismail, 46 tel. (0-22) 27 50 39,
54 28 70

Admiterea la Seminarul Liceal de Teologie Ortodoxă din mun. Chișinău se face prin concurs, în perioada de 15.07.2013- 20.08.2013, organizat în baza normelor stabilite de Ministerul Educației Republicii Moldova pentru Învățământul Liceal de Stat și Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldovei.

Durata studiilor: 3 ani, în bază de contract, profil umanist.

La finele anilor de studii elevii primesc:

Diploma de BACalaureat

Diploma de specialitate: Teologie și Muzică Bisericească.

Condiții de înscriere:

Absolvent al clasei IX .

Actele necesare:

1. Actul de studii în original (cu anexa respectivă).

2. Binecuvântarea (recomandarea) preotului duhovnic

3. Buletinul de identitate sau adeverința de naștere (pentru cei care n-au atins vârsta de 16 ani).

4. Certificatul sau Adeverința de botez (original)

5. Copia buletinelor de identitate a părinților .

6. 2 fotografii 3x4.

7. Certificatul medical tip (Nr. 086 - U) eliberat în anul admiterii de circumscripția medicală respectivă.

8. Diplome de gradul I-III obținute la concursurile colare, republicane și internaționale, diplome de participare la concursuri, olimpiade, expoziții organizate de Ministerul Educației și Ministerele de resort.

9. Autobiografia.

Taxa de 100 lei.

Taxa de școlarizare (contractul de studii) se achită integral la depunerea actelor (în caz de respingere la admitere, contractul se returnează).

Persoanele care au depus cerere pentru admitere la Seminarul Teologic vor susține pe data de 21.08.2012 ora 1000 , următoarele probe :

Muzica bisericească

- Intonarea unui cântec bisericesc și a unui național sau popular, pentru aprecierea calităților vocale;

- Verificarea auzului muzical prin luarea tonului după pian și prin intonarea gamei „do major”, a arpeggiului și a unor sunete din gamă;

- Verificarea simțului ritmic.

Nu se vor verifica noțiunile teoretice.

Verificarea dicției: „rostirea pe de rost, de către candidat, a unei rugăciuni:”

- Rugăciunile începătoare; Simbolul Credinței; Psalmul 50,90

- Rugăciunea de dimineață; (troparele: Sculându-ne din somn... Slavă... Din pat și din somn m-ai ridicat Doamne... Și acum... Fără veste Judecătorul Va veni...)

- Rugăciunea de seară: (troparele: Miluiește-ne pe noi Doamne... Slavă... Doamne miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit... Și acum... Ușa milostivirii... Să învie Dumnezeu...)

- Troparul sărbătorii hramului din localitate și troparul sfântului al cărui nume îl porți.

Cunoștințe generale despre religie:

- Mica Biblie (Istoria biblică a Vechiului Testament și Noului Testament)

- Decalogul și poruncile bisericești

Eseu cu tematică religioasă: ora 12:00 (probă scrisă).

Orar de lucru a comisiei de admitere

Luni-Vineri : ora 9:00- 14:00

În afară de sărbători!

NECROLOG

A trecut la cele veșnice parul bisericii din satul Căpriana, raionul Strășeni.

Protoiereul Valentin Cojocar s-a născut pe 21 iulie 1950, în satul Pereni, raionul Rezina. A slujit bisericii 22 de ani, dintre care 15 în satul Coșnița, raionul Dubăsari, iar 7 ani la Căpriana, raionul Strășeni. S-a stins din viață acum două zile, la vârsta de 62 de ani, în urma unei boli incurabile și a fost înmormântat pe data de 6 iunie la cimitirul “Sfântul Lazăr” din capitală.

Femei în Athos. Grecia aflata sub presiuni internationale!

Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk, președinte al Departamentului de Relații Externe al Patriarhiei Moscovei, a mărturisit ca Grecia este presata de organizațiile internaționale în vederea ridicării interdicției de intrare a femeilor în Muntele Athos, numita Avaton (Αβατον), în limba greacă.

Într-un comunicat de presă emis cu ocazia vizitei Patriarhului Moscovei și al Întregii Rusii în Grecia, Kirill I, Mitropolitul Ilarion a subliniat că aceste presiuni urmăresc ca „Muntele Athos să fie deschis pentru turism pentru ambele sexe, dar până în prezent rezistența Greciei în acest domeniu este solida și se spera ca aceasta să continue să ramână așa, pentru că orice fel de schimbări în Athos și în jur pot avea un impact fatal asupra acestei insule de spiritualitate, care constituie o moștenire comună pentru întreaga lume ortodoxă”. (preluat lacasuriortodoxe.ro)

Părintele Dionisie este îngrijorat de faptul că din ce în ce mai multe foruri internaționale vor transformarea Athosului într-un muzeu plin de vizitatori. Acum o sută de ani, intrarea femeilor în Athos părea o utopie. Nici măcar musulmanii, care au stăpânit multă vreme peste Sfântul Munte, nu au cerut așa ceva. Dar, în zilele noastre, femeile vor să ajungă la Athos. Părintele Dionisie este trist din cauza faptului că multe mănăstiri athonite au acceptat să fie reconstruite cu ajutorul fondurilor occidentale. Este oarecum firesc ca, după ce a investit bani în Athos, Occidentul să pretindă anumite drepturi. Nimic nu se face pe gratis. Mănăstirile care astăzi au fost renovate pe banii Occidentului mâine sau poimâine vor fi vizitate de contribuabili, fie ei bărbați sau femei.

Sunt profetii că până la urmă femeile vor intra în Athos. Acesta va fi un semn al apropierei sfârșitului lumii. Este însă ciudat că oamenii nu văd nici o legătură între preconizata intrare a femeilor în Athos și apropierea sfârșitului.

Părintele Dionisie mai spunea că femeile credincioase nu trebuie să intre în Sfântul Munte nici dacă legile civile o vor permite. Maica Domnului a cerut să nu intre picior de femeie acolo. Și Maica Domnului se va întrista când va vedea că oamenii nu țin seama de dorința ei.

Același lucru se întâmplă și cu Athosul românesc, cu Mănăstirea Frâsinei: dacă Sfântul Calinic de la Cernica a legat să nu calce acolo picior de femeie, nimeni nu poate dezlega legătura sa. Și femeile care

vor ajunge acolo, chipurile din motive duhovnicești, își vor agonisi osândă și nu binecuvântare.

“Parlamentul european cere ridicarea interdicției care împiedică accesul femeilor pe Muntele Athos din Grecia, zonă geografică de 400 km2, unde accesul acestora este interzis în virtutea unei decizii luate în anul 1045, de către călugării celor 20 de mănăstiri ale regiunii, decizie care violează astăzi principiul universal recunoscut al egalității genurilor, al non-discriminării, ca și legislația comunitară asupra egalității, precum și dispozițiile relative la libera circulație a persoanelor în cadrul Uniunii Europene”.

Nu sunt afirmații panice, este un citat din procesul verbal al ședinței din 15 ianuarie 2003 privind situația drepturilor fundamentale în Uniune. Așa cum marea majoritate dintre dumneavoastră cunoașteți, Grecia s-a opus hotărârii Uniunii Europene, mai ales că la momentul aderării Greciei s-a întocmit o clauză specială care menționa că Grecia aderă la Uniunea Europeană, dar fără ca femeile să intre vreodată în Sfântul Munte Athos.

Cu toate acestea, Parlamentul Uniunii Europene a trecut peste legământul, peste înțelegerea pe care o făcuse cu grecii. Desi cererea din ianuarie a fost respinsă de către poporul binecredincios din Grecia, Uniunea Europeană a mai făcut încă o cerere, invocând aceleași motive de nedreptate, mare nedreptate care li se face femeilor. Nu știu dacă între timp grecii au apucat să respingă și această cerere, sunt convins că o vor face. Dar, în același timp, îmi dau seama că, așa cum pentru legalizarea avortului s-au făcut diferiți pași și în cele din urmă avortul a fost legalizat, așa vor încerca și cu Grecia, ca – după presiuni repetate – să prindă Parlamentul Greciei la o cotitură și să-i convingă pe parlamentari de faptul că nu e nimic rău, nu e nimic dramatic în intrarea femeilor în Muntele Sfânt.

Înainte ca această pretenție să devină oficială în luna ianuarie a anului 2003, acum vreo doi sau trei ani, din rândul lui Dumnezeu am ajuns în Sfântul Munte și am vorbit cu mai mulți părinți care erau foarte frământați de această problemă. Și ei spuneau clar: “Dacă femeile intră aici, vine sfârșitul lumii. Așa ne-au învățat bătrânii noștri, așa au profetizat sfinții noștri, care erau făcători de minuni, cuvioși, asceți sau nebuni pentru Hristos”.

ortodoxintarafagarasului.wordpress.com

Patriarhia Română susține inițiativa cetățenească europeană “Unul dintre noi”

Patriarhia Română susține inițiativa cetățenească europeană „Unul dintre noi” care are drept scop protejarea juridică în Uniunea Europeană a demnității, a dreptului la viață și a integrității fiecărei ființe umane de la concepție, conform competențelor Uniunii Europene.

Inițiativa cetățenească „Unul dintre noi” solicită Uniunii Europene să înceteze finanțarea activităților care includ distrugerea embrionilor umani, în mod deosebit în domeniile cercetării, ajutorului pentru dezvoltare și sănătate publică. În acest sens, Reprezentanța Patriarhiei Române pe lângă instituțiile europene de la Bruxelles și Strasbourg, împreună cu Comisia

Episcopatelor Catolice din Europa a susținut activ amendarea în Parlamentul European a articolelor care privesc aspecte etice (în special problema finanțării cercetării pe embrioni umani) ale noului program cadru de cercetare 2014 – 2020 – Orizont 2020. Prevăzută în art. 11 (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, o inițiativă cetățenească europeană trebuie susținută de cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii Europene pentru inițierea de către Comisia Europeană a unei propuneri legislative în concordanță cu această inițiativă.

Orice cetățean român cu vârsta de peste 18 ani are posibilitatea să susțină inițiativa cetățenească europeană „Unul dintre noi” prin completarea formularului electronic de la adresa <https://ec.europa.eu/citizens-initiative/ECI-2012-000005/public/index.do?lang=ro> sau prin accesarea link-ului special creat în acest sens pe site-urile Patriarhiei Române www.patriarhia.ro, www.basilica.ro, www.ziarullumina.ro și www.orthodoxero.eu.

Recomandăm eparhiilor Patriarhiei Române, precum și organizațiilor și fundațiilor care funcționează cu binecuvântarea Bisericii Ortodoxe Române să susțină și să popularizeze inițiativa cetățenească europeană „Unul dintre noi” pentru strângerea unui număr cât mai mare de semnături.

BIROUL DE PRESĂ AL PATRIARHIEI ROMÂNE

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

<p><i>curierul ortodox</i> Publicație în limba română Indice de abonare: 22034</p>	<p>Adresa redacției</p> <p>“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44 http://www.curierulortodox.info fustei_nicolae@yahoo.com</p>	<p>REDACTIA</p> <p>Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic</p>	<p>Tipografia “Prag” str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 800 Comanda: 1185</p>
---	--	---	--